

Кожнае пакліканне да святарскага і манаскага жыцця – гэта вялікая таямніца Богага выбару і свабоднага адказу выбранага. Таямніца сустрэчы дзвюх вольнасцей: вольнасці Бога, які кліча, і вольнасці чалавека, які адказвае на заклік.

Пакліканне да святарства і манаства з’яўляецца, найперш, дарам – надзвычайным дарам Божай любові, выразам Яго клопату пра чалавека. У Евангеллі чытаем: “Пасля ўзышоў на гару і паклікаў да сябе тых, каго сам хацеў, і яны прыйшлі да Яго” (Мк 3, 13). Адказнасць за развіццё пакліканняў да святарства і манаства палягае на ўсім Касцёле.†

Таму ад нашай гарачай малітвы ў значнай ступені залежыць, ці будуць у духоўнай семінарыі маладыя людзі, якія, адгукнуўшыся на заклік Хрыста, пойдучь па Яго слядах. Асабліва цяпер, калі голас Пана заглушаецца іншымі галасамі, а прапанова ісці за Ім і ахвяраваць сваё жыццё можа здавацца занадта цяжкай, кожнай парафіяльнай супольнасці і кожнаму верніку неабходна свядома ўзяць на сябе задачу падтрымкі пакліканняў. Важна дадаваць мужнасці тым, хто рашыўся сказаць “так” Богу і Касцёлу.

Сённяшні свет патрабуе святых святароў! Толькі святы святар можа стаць ва ўмовах сучаснага, усё больш секулярызаванага свету празрыстым сведкам Хрыста і Яго Евангелля. Толькі такім чынам святар можа стаць для людзей правадніком і настаўнікам на шляху да святасці, і людзі чакаюць такога правадніка.

Будзьма разам у гэтай вялікай справе малітвы і спадарожнічання тым, хто распазнае пакліканне, і тым, хто хоча мужа і аддана яго перажываць!